

DE KONINKLIJKE FAMILIE EN DE KUST

Naar aanleiding van de herstellingswerken uitgevoerd aan het Koninklijk Chalet te Oostende

Het is nu meer als drie jaar dat het Koninklijk Chalet te Oostende niet meer betrokken werd door de koninklijke gasten. Het is onze betreurde Koningin Astrid die er het laatst een bezoek aan bracht.

En Oostende die fier ging op haar titel van "Koningin der Badsteden", betreurde dat de koninklijke traditie, die van Oostende het rustoord van het Vorstenhuis gemaakt had, verloren ging. De huizelijke villa aan het Zwin bleek de voorkeur te hebben van het koninklijk echtpaar.

Toen kwam de ramp. Koningin Astrid werd brutaal uit ons midden getrokken. De villa aan het Zwin, museum van herinneringen voor onzen Koning, bleef eenzaam en verlaten staan...

WERKEN WORDEN AANGEVAT

Toen werd besloten het Koninklijk Chalet aan den Zeedijk te herstellen. De bevolking herademde. Zoo men herstellingswerken uitvoerde, moest zulks toch beteekenen dat onze Koning de traditie zou hernemen en van Oostende opnieuw zijn zomerthuis maken.

Dat lag in de bedoeling van Leopold II. In de eerste jaren van zijn Regeering zette Albert I de traditie voort. Het ware te hopen dat Leopold III haar zou hernemen.

PRINS KAREL TER PLAATSE

Het mag in ieder geval niet gezegd worden dat Prins

Karel geen belang stelt in de werken die thans uitgevoerd worden. Regelmatig komt hij ter plaatse en geeft zijn bevelen voor de versiering van de lokalen. Meubileering en tinten houden bijzonder zijn aandacht gaande. Gansch het programma van herstel boezemt hem belang in.

Het Engelsch paviljoen

Dit houten paviljoen, dat destijds aangekocht werd door Leopold II in Engeland, heeft bijzonder geleden onder de zeelucht. Naarmate de schilders de verf afbranden, moet er overgegaan worden tot het vervangen van doorvreeten paneelen.

Het Engelsch paviljoen, alsmede het steenen paviljoen dat nadien, in den zelfden trant opgetrokken werd, moet gansch gebrandschilderd worden.

De Gaanderij, gelegen langs de Parijsstraat, werd ook gansch van uitzicht veranderd dank aan het bestendig optreden van de schilders. Ook de broeikassen werden nagezien en, van op den zeedijk gezien, komt het voor alsof een nieuw gebouw oprijst op de helling en zijn schitterende roode deur verspreid in de winterzon.

Er zullen weinig veranderingen aangebracht worden aan het huizenkompleks zelve. De gaanderijen, die de twee paviljoenen verbinden aan de rotonde, zullen vervangen worden door een terras.

AAN HET ORGEL, DICHTBIJ DE ZEE

De werken die binnen in de paviljoenen uitgevoerd worden, zijn bijzonder van belang in het steenen gebouw waarvan een verdiep voorbehouden is aan Prins Karel. Enkele tapijten en gordijnen moeten er vervangen worden.

Het is in dit paviljoen dat Prins Karel een orgel heeft laten plaatsen. Hier kan hij uren aan een stuk muziek maken terwijl hij de zee gadeslaat in haar gedurige gedaanteverwisseling.

HET KONINKLIJK DOMEIN TE RAVERSIJDE

Het is rond 1900 dat Koning Leopold II, die wenschte zich van de menschen af te zonderen en zich dichtbij de zee te bevinden waar hij de groote projecten kon uitwerken die hij, tot op den avond van zijn dood, gekoesterd heeft, zijn blikken liet vallen op de duinen van Raversijde.

Hij liet gespecialiseerde werklieden komen uit Scandinavië om er een paviljoen op te trekken voor zijn persoonlijk gebruik en een huisje voor zijn hovenier. Rondom het huis werden boomen geplant terwijl ook de duinen beplant werden en broeikassen aangebracht.

Koning Albert, ten tijde dat hij regelmatig naar Oostende kwam, kon zich moeilijk los maken van het domein van Raversijde. Daar konden de Prinsjes zich naar hartelust vermaken.

Dit domein, dat 12 hektaren meet, werd weldra een soort oasis in de duinenwoestijn.

DE OORLOG KWAM...

De oorlog brak los. De Duitschers, van zoodra zij zich meester gemaakt hadden van Oostende, zagen in de hooge duinen een puik strategisch punt. Weldra zouden

kanonnen de rustzetels vervangen in dit lustoord. Enkel het huisje van den hovenier werd geëerbiedigd.

Na den oorlog weigerde Koning Albert, slechts de belangen inziende van zijn onderdanen, oorlogschade te ontvangen voor dit domein.

Maar Prins Karel waakte. Dit domein herinnerde hem aan zijn jeugd en aan een Oom voor wien hij den grootsten eerbied koesterde.

EEN VISSCHERSHUISJE

Hij liet er een visschershuisje optrekken. Heel eenvoudig, in een wilde omgeving, met de zee en duinen als eenige gezellen. De hooge duinen verbergen het huisje. Boomen en beplantingen werden aangelegd. Wellicht maakt Prins Karel van dit domein een tweede oasis.

Maar het huisje is binnen van oude kunstrijke meubelen voorzien. Alles is er van den besten smaak. Prins Karel houdt van eenvoud maar geeft daarvoor den goeden smaak niet prijs. Graag werkt hij in zijn hof. Vurig liefhebber van muziek en poëzie, leeft onze Prins in een sprookjesachtig kader. Hier vindt hij ten minste afleiding van de bekommernissen van de hoofdstad.

EEN VURIGE WENSCH

Wij meenen ons de tolk te mogen maken van gansch de kustbevolking als wij zeggen dat het de vurigste wensch zou zijn van allen de Koninklijke Familie opnieuw haar intrek te zien nemen in het Koninklijk Chalet te Oostende.

Ego

Overgenomen van De Zeewacht
43ste Jrg. nr. 7,
13 februari 1937